

والدین متهم به کودک آزاری قابل پیگرد قانونی نیستند

طرح: tavanmandsazan

متاسفانه قانون سال ۳۸۳۱ با وجود آنکه قانون مترقی و خوبی تلقی می‌شد و اولین بار بود که در مورد کودک آزاری به تصویب می‌رسید اما عملاً به دلیل اینکه شورای نگهبان، والدین را از شمول این قانون مستثنی نمود وجه بارز و مترقی خود را از دست داد.

یک حقوقدان با اشاره به اینکه قانونی برای کودک آزاری والدین وجود ندارد؛ گفت: بیشترین کودک آزاری از سوی والدین اعمال می‌شود که این امر می‌تواند به علت اعتیاد، مشکلات اقتصادی، فرهنگی و یا ناگاهی والدین باشد.

به گزارش خبرنگار ایلنا؛ چندی پیش کودک دو ساله‌ای به علت ضرب و شتم پدرش دچار مرگ مغزی شد و مادر او تصمیم به اهدای اعضای بدن او گرفت. علی نجفی توانا (حقوقدان و وکیل پایه یک دادگستری) در مورد جایگاه کودک آزاری در قانون به خبرنگار ایلنا گفت: قانون در کشور ما در مورد کودک آزاری رویکردهای متفاوتی دارد کودک آزاری یا آزار اشخاص در هر سن و هر جنسی مجازات کیفری ویژه‌ای دارد. اما کودک آزاری توسط والدین و سرپرستان، خود با واکنش‌های متفاوتی روبروست برای نمونه، اگر والدینی رعایت سلامت روانی و جسمانی و مسائل مربوط به بهداشت، رشد تربیتی و آموزشی را طبق معیارهای عرفی رعایت نکنند، اگر پدر و مادر باشند، طبق ماده ۳۷۱۱ از آن‌ها سلب حضانت می‌شود و اطفال باید به اشخاص حقیقی و یا حقوقی ذیصلاح سپرده شوند.

این حقوقدان افزود: خوشبختانه با قانونی که در ماههای گذشته توسط مجلس به تصویب رسید، این امکان وجود دارد که با کمک دولت، اشخاص حقوقی و حقیقی ذیصلاح نسبت به ترویج این روش یعنی سلب حضانت از افراد فاقد صلاحیت و سپردن آن‌ها به دیگران اقدام کند. هر چند این قانون دیر به تصویب رسید اما قانونی مترقی است. هر چند تبصره ۷۲ آن به گونه‌ای تدوین شده که ابعاد مثبت آن را تحت تاثیر قرار داده است. این تبصره امکان ازدواج سرپرستان اطفال بی‌سرپرست را با آنان ایجاد می‌کند که به نوعی نقض غرض تلقی می‌شود. اما به هر حال این قانون جدید برخی از مشکلات ما را در بحث نگهداری اطفال توسط اشخاص حقوقی و حقیقی ذیصلاح مرتفع کرده است.

نجفی توانا گفت: امادر مورد آزار و اذیت جسمی کودکان و شکنجه توسط والدین متاسفانه قانون سال ۳۸۳۱ با وجود آنکه قانون مترقی و خوبی تلقی می‌شد و اولین بار بود که در مورد کودک آزاری به تصویب می‌رسید اما عملاً به دلیل اینکه شورای نگهبان، والدین را از شمول این قانون مستثنی نمود؛ وجه بارز و مترقی خود را از دست داد و سبب شد که اگر والدین فرزند خود را در چارچوب تربیتی مورد تنبیه بدنی قرار دهند؛ مشمول این قانون نشوند. در نتیجه از آنجا که افراد عادی اگر موجب این کار شوند مشمول قانون مجازات قرار می‌گیرند؛ بنابراین، با مستثنی کردن والدین عملاً این قانون چیز جدیدی به همراه نداشت.

این استاد دانشگاه افزود: اکنون قانونی برای مورد آزار قرار گرفتن کودکان توسط والدین نداریم، در حالی که می‌دانیم که بیشترین اذیت و آذیت را والدین نسبت به فرزندان دارند. جالب است که بدانید که قتل طفل توسط پدر، قابل مجازات قصاص نیست. البته آزار و اذیت فرزندان توسط والدین تنها به علت ضعف قانون نیست و علت آن را باید در ضعف فرهنگ، مسائل اقتصادی، مسائل تربیتی و ناآگاهی

والدین جستجو کرد. هرچند که در صورت وجود قانون مانع، یعنی قانونی که والدین را برای انجام تنبیه غیر متعارف، قابل مجازات تلقی کند، ما می‌توانستیم با بخشی از این جرایم مبارزه کیفری کنیم.

وی ادامه داد: در جامعه ما ضعف قانون عامل مضاعفی برای اذیت و آزار کودکان توسط والدین به ویژه والدین معتاد، بیکار و کم درآمد و یا از هم جدا شده تلقی می‌شود. عدم کارآیی و کم تحرکی نهادهای مدنی و NGO ها در حمایت از کودکان از عوامل دیگر این مساله است و ما هر روز شاهدیم که کودکان باسیگار، چکش، قیچی، مشت و لگد، حتی در سنین شیرخوارگی، مورد ضرب و شتم و آزار قرار می‌گیرند و باید توجه داشت که اذیت و آزار جنسی نیز رو به افزایش است.

این وکیل پایه یک دادگستری گفت: حادثه اخیر نیز در چارچوب همین توضیحات قابل ارزیابی است، موارد مشابه بسیاری نیز وجود داشته است برای نمونه پدری که در کرج به علت بیکاری فرزندان خود را با چکش کشته بود را هنوز از خاطر نبرده‌ایم. متأسفانه رسانه‌ها، مسئولین و جامعه وقتی حادثه‌ای جدید اتفاق می‌افتد به صورت مقطعی فعال می‌شوند و سپس موضوع فراموش می‌شود.

وی افزود: بهتر است که در تمام دادرهای کشور با حضور افراد متخصص، دفاتری راتشکیل دهیم که با جلب مشارکت عمومی هر گونه کودک آزاری را در مرحله اولیه مورد برخورد قرار دهند. ضمن آنکه قوه مجریه نیز باید سعی کند، ظرفیت موجود در قانون حمایت از اطفال را با تخصیص بودجه فعال کند تا برای اشخاص حقیقی و حقوقی که علاقه‌مند به نگه داری از کودکان بی‌سرپرست و یا بد سرپرست هستند راه هموارتر شود. قطعاً تشکیل یک واحد روان‌شناسی و تربیتی در هر شهرستان، برای کمک به والدین می‌تواند روش موثری برای جلوگیری از ایضاء و آزار کودکان تلقی شود.

12 بهمن 1392

منبع: <http://www.ilna.ir/news/news.cfm?id=141418>